

ต้นกล้าของพ่อ ผู้ขอตามรอยพระราช

“จ ากวันนี้สักหมื่นปี ต้นไม้ที่พ่อปลูก ต้องสวยต้องงดงามและยิ่งใหญ่ สืบสานและติดตาม จากรอยที่พ่อตั้งใจ เหนือเราจะเทไปให้ต้นไม้ของพ่อยังคงงาม”

เนื้อเพลงท่อนหนึ่งของเพลง “ต้นไม้ของพ่อ” กลายเป็นวลีเตือนใจให้กับใครหลายคน แม้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เสด็จสู่สวรรคาลัย เมื่อวันที่ 13 ตุลาคมที่ผ่านมา แต่พระมหากษัตริย์คุณที่ทรงสร้างให้กับชนชาวไทยตลอด 70 ปี ที่ทรงเป็น “กษัตริย์ผู้ทรงทศพิธราชธรรม” นั้น ทำให้เหล่าพสกนิกรไทยผู้เป็นต้นไม้ของพ่อตราตรึงอยู่ในหัวใจคนไทย ไม่เลือนหายไปได้เลย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเหล่า “คนรุ่นใหม่” หลายคน ต้นกล้าเล็กๆ ที่หยั่งลึกลงบนแผ่นดินไทย ที่ยึดพระองค์เป็นต้นแบบแห่งความดี และน้อมนำ “คำสอนพ่อ” ไปปฏิบัติดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

เฉกเช่น **สรุชา กิตติสิริพันธุ์** อายุ 23 ปี ผู้พิการทางสายตา บัณฑิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ปัจจุบันเป็นพนักงานในสำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง ซึ่งด้วยความรักทำให้เธอเดินทางมาร่วมแสดงความอาลัยครั้งสุดท้าย ที่ศาลาสหทัยสมาคม ในพระบรมมหาราชวัง บอกเล่าความประทับใจที่มีต่อพ่อหลวงของชาวไทย

สรุชา กิตติสิริพันธุ์

ว่า ส่วนตัวประทับใจที่พระองค์ทรงมีพระเมตตาต่อคนตาบอดเสมอมา พระองค์เสด็จไปโรงเรียนคนตาบอดมาตั้งแต่อดีต ก่อนที่ตนเองจะได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนคนตาบอดกรุงเทพฯ ทำให้เรารู้สึกประทับใจที่พระองค์ต่างระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ และแน่ใจว่าพระราชกรณียกิจต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงทำนั้น จะเป็นแบบอย่างและประโยชน์ให้กับคนไทยหลายคน

“หากจะให้พูดถึงความประทับใจที่สุดนั้น คงจะบรรยายออกมาไม่หมด เพราะไม่ว่าสิ่งใดล้วนสร้างคุณประโยชน์อย่างตัวเอง เล่นดนตรี ก็ได้เห็นพระอัจฉริยภาพด้านดนตรี ที่ได้พระราชนิพนธ์เพลงไว้มากมาย เป็นต้นความบันเทิงที่ให้กับทุกคน ขณะที่ด้านวิทยาศาสตร์ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์นักประดิษฐ์ ทั้งด้านเกษตร และอุปกรณ์ต่างๆ เป็นความอยู่รอดให้กับคนไทย ขณะที่ด้านการศึกษา ทรงจัดทำสารานุกรมหลากหลายด้าน เป็นการรวบรวมองค์ความรู้

อันเป็นประโยชน์ให้กับคนไทยทั้งแผ่นดิน พระอัจฉริยภาพของพระองค์ครอบคลุมในทุกด้านจนมิอาจหาความที่สุดได้จริงๆ” สรุชากล่าว

บุษกร ศรีชัยชิต อายุ 19 ปี นักศึกษา

บุษกร ศรีชัยชิต

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เผยว่า แม้ว่าจะเป็นคนรุ่นใหม่ แต่ได้พบพระชนมพรรษามากแล้ว จึงได้เห็นเพียงแต่ภาพถ่ายพระราชกรณียกิจ การทรงงานด้านต่างๆ ไม่เหมือนกับที่คุณพ่อคุณแม่ได้เห็น ในทุกๆ ภาพนั้นจะให้เห็น

พระองค์ มีแผนที่ ปากกา และกล้องถ่ายภาพ อยู่เสมอ สื่อความหมายได้ว่าพระองค์ทรงงานอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ ในฐานะเป็นคนเล่นกีฬา พระองค์ยังทรงเป็นต้นแบบของนักกีฬา อย่างกีฬาเรือใบที่ทรงคว้าเหรียญทองมาครองได้สำเร็จ ที่สำคัญคือพระราชดำริสของพระองค์ที่สอนว่า จะทำอะไรต้องทำจริงให้ได้ดังที่ตั้งใจไว้ ส่วนตัวเป็นคนที่มีเลื่อมใสความตั้งใจได้ง่าย จึงคิดว่านี่คือสิ่งที่จะยึดไว้ในกรดำเนินชีวิตต่อไป

ขณะที่อีกหนึ่งนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยเดียวกัน **พุฒิ-พัชนี ชาวพ่อง** อายุ 19 ปี ชาวร้อยเอ็ด เผยว่า ตั้งแต่เล็กมาแม่ก็จะอ่านพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชให้ฟังอยู่เสมอๆ ทำให้เรารู้ซึ้ง

พิชญ์ ชวาม่อง

มาตั้งแต่เด็ก โตมาก็ได้ชมภาพ
ข่าวเก่าๆ ในยูทูปบ้าง เป็นความ
รู้สึกประทับใจที่เก็บไว้เสมอมา
โดยเฉพาะเรื่องราวช่วงที่พระองค์
ประทับอยู่โรงพยาบาลศิริราชที่แม่
จะทรงพระประชวรแต่ก็ยังทรงห่วง
เรื่องน้ำ เสด็จมาทอดพระเนตรน้ำ
ในแม่น้ำเจ้าพระยาด้วยพระองค์เอง
วันนี้แม่พระองค์จะไม่อยู่แล้ว แต่คำ
สอนเรื่องการทำเพื่อคนอื่น เรื่องจิต

อาสา เป็นสิ่งที่ส่วนตัวยึดถือมาตลอด ไม่ว่าจะมีโอกาส
ใดที่จะทำเพื่อคนอื่นได้ ก็พร้อมทำเสมอ

ปิดท้ายด้วย **จิตติมา มุสิกสังข์** หรือ **ปุย** อายุ 20
ปี นักศึกษาภาควิชาสัตวศาสตร์และสัตวน้ำ คณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีโอกาสได้
เข้าไปศึกษาโครงการพระราชดำริต่างๆ อย่างแถม
ลึง ชั่งหัวมัน เผยว่า โครงการเหล่านี้ถือเป็นความ
ประทับใจอย่างมาก เพราะส่วนตัวเรียนสัตวศาสตร์
ก็รู้ว่าพระองค์ทรงให้ความสำคัญกับพันธุ์สัตว์ต่างๆ
ไม่ว่าจะเป็นปลา ไก่ชน แพะ ที่หลายคนอาจไม่ได้
ให้ความสำคัญเช่นพระองค์ ซึ่งผลพลอยได้ทำให้

จิตติมา มุสิกสังข์

เรารู้จัก **“พ่อเพียง”** เห็นคุณค่าของ
เกษตรกรต่างๆ รอบตัว

“ไม่นานมานี้ได้อ่านพระ
ราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ว่า
‘ใครจะวิจารณ์เราอย่างไรก็ช่าง ไม่
ต้องไปเสียเวลาตอบโต้’ และ ‘เมื่อมี
คนเล่าว่าตัวเขามีส่วนในเหตุการณ์
สำคัญอะไรก็ตาม เราไม่ต้องไป
คุยทับ ปล่อยให้เขาฟังไปตามสบาย’
ทำให้รู้สึกว่าคุณุดนี้ทำให้ลูกคิดได้
มาก และยึดถือเป็นหลักปฏิบัติได้ในชีวิตต่อจากนี้”

ตนกกล้า ผู้ขอก้าวตามรอยบาทองค์พระราชา